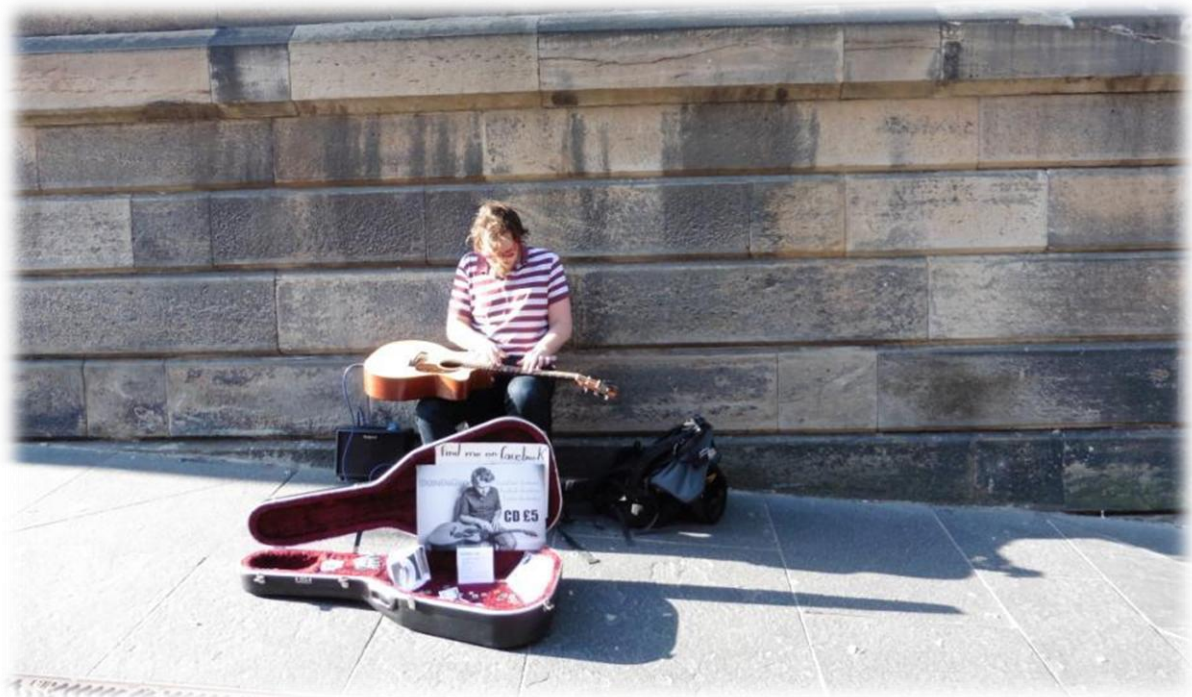

Terwijl Michel even rust breng ik een bezoek aan het Highland Museum. Het bezoek is gratis en je kan er gerust enkele uren in vertoeven.

De naam Fort William verwijst naar een aantal kleine strategische forten die hier in deze stad stonden in de 17de eeuw. In 1690 behoorde het grootste fort toe aan Willam III, vandaar de naam.

We overnachten in de B&B Alltonside Guest House. Het huis ligt wat buiten de stad maar de uitbaatster brengt ons graag weg naar de stad of naar het begin van de beklimming van de Ben Nevis.

In het museum staat nog de Birching Table. Het is een tafel met twee gaten in. Tot in 1948 mocht deze tafel gebruikt worden door de plaatselijke politie om lijfstraffen uit te delen aan daders die kleine criminaliteit hadden gepleegd, zoals winkeldiefstal. De dader zijn handen werden door de tafel gestoken en onder de tafel vastgebonden. Vervolgens werd de dader zijn broek naar beneden getrokken en kreeg hij een aantal slagen op het blote achterwerk met twijgen van beukenhout. Een arts moest hierbij aanwezig zijn.

Zondag 8 mei 2016

- Van : Fort William 40 m
- Naar : Top Ben Nevis 1345 m en terug
- Afstand : 16 km
- Stijgen : 1340 m
- Dalen : 1340 m
- Duur : 9 uur

We wagen het er op. We doen een poging om de Ben Nevis te beklimmen. In de voormiddag geven ze betrokken weer met kans op onweer maar in de namiddag zou het beter worden

Op de top bevindt zich de ruïne van een weerstation, die van oktober 1883 tot oktober 1904 permanent bemand werd. De beklimming diende dus elke dag te gebeuren. Ook hierbij kwamen verschillende mensen om het leven.

Ondanks zijn geringe hoogte is dit de gevaarlijkste berg van Europa met een gemiddelde van 2 dodelijke slachtoffers per jaar.

Het is vooral het onvoorspelbare weer dat zoveel slachtoffers maakt. Boven kan het weer plots veranderen. De temperatuur kan er een duik nemen, rukwinden van 200 km per uur zijn er schering en inslag.

Twee maanden geleden, 14 februari 2016 Valentijnsdag. Ervaren klimmers Rachel Slater, 24, en Tim Newton, 27 jaar, uit Bradford, West Yorkshire, beklimmen de Ben Nevis.

Het is helder weer en de weersvoorspellingen zijn goed. Ze hebben een tent en slaapzakken mee voor mocht het weer toch omslaan. Tijdens hun klim verandert het weer.

Als de avond valt is het echtpaar nog niet terug. Er wordt alarm geslagen. Een reddingshelikopter rukt uit maar moet al na enkele minuten terugkeren door hevige rukwinden.

Een gans weekend blijft de helikopter aan de grond. Ook reddingsteams kunnen de berg niet op door het gure weer. De familie van het echtpaar is er gerust in. Het zijn immers ervaren klimmers. Tim Newton is al sedert 2010 lid van de Hinckley Mountaineering Club in Leicestershire. Zijn collega-klimmers noemden hem een natuurtalent.

Na het weekend is het weer wat beter en reddingsteams gaan op pad. De reddingshelikopter blijft onafgebroken in de lucht. Speurhonden worden ingezet. Na 4 dagen worden de opzoeken gestaakt. Er is geen enkel spoor teruggevonden van het echtpaar.

Pas op 23 maart 2016 ziet een wandelaar een lichaamsdeel van een vrouw boven de sneeuw uitsteken. Meteen trekt er een reddingsteam van 40 man naar de top. Het is het lichaam van Rachel Slater dat op ongeveer 500 meter van de top gevonden wordt. Enkele uren later wordt ook haar echtgenoot gevonden, 50 meter verder. Men vermoedt dat betrokkenen getroffen zijn door een lawine. Het jaar is nog maar pas begonnen of de berg heeft alweer twee mensenlevens geëist.

Tim Newton en Rachel Slater op een eerdere trektocht.

In de sneeuwzone is het op de Ben Nevis koud, maar eens we onder de sneeuwzone zitten dienen we al vlug wat kledij uit te spelen.

De eerste keer dat de Ben Nevis werd beklommen was in 1774 door John Williams. Toen was er nog geen pad. Het pad is er maar gekomen met de aanleg van het weerstation.

De Ben Nevis kent niet alleen tragedie. Op 17/05/2006 zijn 15 vrijwilligers zwerfvuil aan het opruimen op de Ben Nevis. Plots ziet men een stuk hout uit de sneeuw steken. Men wil het hout uit de sneeuw halen maar het zit vast. Men begint sneeuw weg te graven maar men stopt het graven, men denkt dat het een doodskist is. Meteen wordt de politie verwittigd, men denkt immers aan een misdaad.

Onder het toezien van wetsdienaren begint men het ding uit te graven. Het is geen doods-kist maar het blijkt een piano te zijn. Maanden blijft het mysterie onopgelost tot een Schotse houthakker onthulde dat hij het 35 jaar eerder, voor een weddenschap, naar boven had gedragen met behulp van enkele vrienden.

4 dagen heeft hij met de piano gesleurd om hem boven op de berg te krijgen. En hij heeft er zelfs nog een foto van.

Het was de bedoeling dat hij ze achteraf terug naar beneden zou halen maar toen hij terugkeerde om ze te gaan halen vond hij hem niet meer terug.

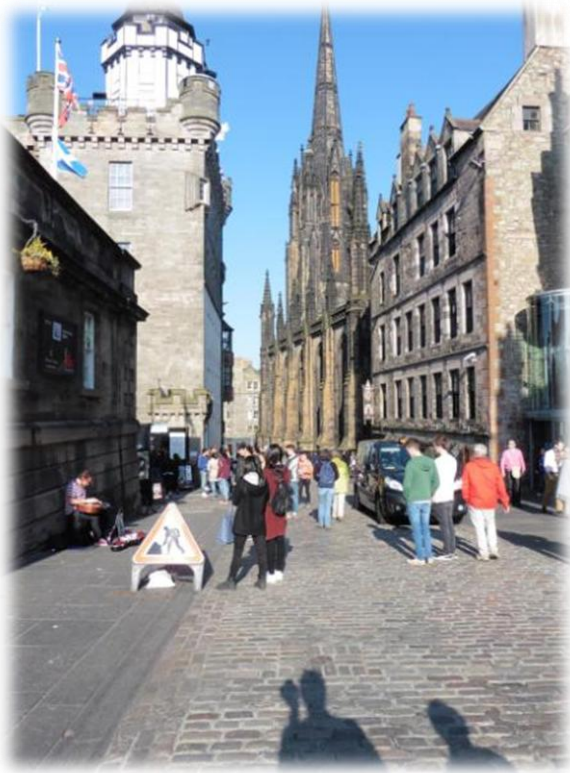
In 1911 werd er een filmpje gemaakt om de T-Ford te promoten. 6 weken heeft het geduurd om de wagen naar boven te krijgen. Daar waar de auto kon rijden, reed hij op eigen kracht veelal over planken.

Indien het te steil was werd de auto voort getrokken door paarden. Grote hindernissen werden opgeruimd met dynamiet. Over kleine hindernissen werd de auto gewoon, met veel Schotse mannelijke spierkracht, getild. En het promotiefilmpje bestaat nog steeds!

Na nog één nachtje slapen in Fort William verplaatsen we ons met de trein naar Edingburgh waar we ook nog één nacht verblijven.

Edinburgh is sinds 1437 de hoofdstad van Schotland en is na Glasgow de grootste stad van Schotland.

Het kasteel van Edinburgh ligt op Castle Rock, een oude vulkanische plug. De meeste gebouwen van het huidige kasteel zijn 17e-eeuws. De Schotse kroonjuwelen en de Stone of Scone of Stone of Destiny, waarop de koningen van Schotland werden gekroond, zijn hier te bezichtigen.

In het centrum, in en rond het park lopen eekhoorns bij de toeristen te bedelen achter nootjes en ander lekkers.

Het was terug een toffe vakantie met Michel. Het weer is al bij al nog goed meegevallen en we hebben de Ben Nevis kunnen beklimmen. De kans was maar zeer klein dat we hem konden beklimmen maar dankzij het goede weer is het ons toch gelukt.

Michel is twee keer tot het uiterste van zijn mogelijkheden moeten gaan, één dag langs het Loch Lomond en op de Ben Nevis. Maar dankzij zijn ervaring, wilskracht en doorzettingsvermogen heeft hij het toch steeds gehaald. Michel heeft hierbij terug een enorme prestatie neergezet. Er zullen maar weinig blinden zijn die hem dat kunnen nadoen.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.berglucht.be en vervolgens de link “GR50+” aanklikken of op www.ludwigdhaese.be

Ludwig D'Haese : benaltijdweg@gmail.com

Tekst en foto's : Ludwig D'Haese